

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΑΛΦΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1

Εσύ, παρακαλώ, αναζήτησε τα ίχνη του ανθρώπου και με την πιο μεγάλη φροντίδα είτε στείλε τον στη Ρώμη είτε όταν επιστρέφεις από την Έφεσο φέρ'τον μαζί σου. Μη σε απασχολήσει πόσο αξίζει ο άνθρωπος. Γιατί έχει μικρής αξίας, όποιος είναι τόσο μηδαμινός. Αλλά ο Αίσωπος εξαιτίας της ελεεινής πράξης και του θράσους του δούλου τόσο πολύ οργίστηκε, ώστε τίποτα να μην μπορεί να είναι σ' αυτόν πιο ευχάριστο από την επανάκτηση του δραπέτη.

Αυτές εγώ, έχοντας την επιθυμία της καλής διοίκησης και διαχείρισης της πολιτείας, τις έβαζα πάντοτε μπροστά μου. Με το να λατρεύω και να αναλογίζομαι τους έξοχους άντρες διέπλαθα την ψυχή και το νου μου. Γιατί έτσι, με το να επιδιώκω, δηλαδή, μόνον τον έπαινο και την τιμή, με το να θεωρώ ότι έχουν μικρή αξία όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι κίνδυνοι του θανάτου, μπόρεσα να ριχτώ για τη δική σας σωτηρία σε τόσο πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες.

B1

superiore

minime

pretium

scelera

tantus dolor

nulla re

earum

gratiores

cui

meliora

re

mentium

omni

cruciatu

B2

investiganto

misistis

redeunt

deduxerit

non vis

essemus

adficeris/adficere

potuisse

gererentur

administravisses

cultu

proposuissent

conformatum iri

expetiero/expetivero

obiectura

Γ1α

Noli investigare hominem – Ne investigaveris hominem

Γ1β

dum redis

Γ1γ

Epheso: αφαιρετική της απομάκρυνσης στο rediens, εκφέρεται απρόθετα γιατί είναι όνομα πόλης

tecum: εμπρόθετος προσδιορισμός της συνοδείας στο deduc (αναστροφή πρόθεσης, = cum te)

nihili: γενική κατηγορηματική της αφηρημένης αξίας από το est

dolore: αφαιρετική οργανική του μέσου στο adfectus est

cupidus: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο ego

gerendi: απρόθετη γενική του γερονδίου ως συμπλήρωμα (ή αλλιώς αντικειμενική) στο cupidus

tot: επιθετικός προσδιορισμός στο *dimicationes*

mortis: γενική επεξηγηματική στο *pericula*

me: αντικείμενο στο *obicere* (άμεση αυτοπάθεια)

Γ2α

ut nihili...fugitivi: ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ (επιρρηματική) ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο *ut* γιατί είναι καταφατική, εκφέρεται με Υποτακτική γιατί στα λατινικά το συμπέρασμα θεωρείται μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση, χρόνου Ενεστώτα (*possit*), γιατί το ρήμα της κύριας πρότασης είναι χρόνου αρκτικού (*est* *adfectus* *est* είναι Παρακείμενος με σημασία Ενεστώτα) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν, έχουμε, δηλαδή, συγχρονισμό της κύριας με την δευτερεύουσα πρόταση. Πρόκειται για ιδίομορφη ακολουθία χρόνων καθώς το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι την στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το *tanto*.

Γ2β

cogitandis hominibus excellentibus

Προαιρετική γερουνδιακή έλξη γιατί η αφαιρετική του γερουνδίου εκφέρεται απρόθετα

Γ2γ

Cicero dicit eas se cupidum bene gerendi et administrandi rem publicam semper sibi proponere.

Επιμέλεια απαντήσεων: Κώστας Ζίδερης